

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות ראה - שופטים תשפ"ג • עלון מס' 120

השגחה שבועית

עמוד ריק? אין כזה דבר!

הפעם החלטתי להגיש לכם טור ריק. בכל עלון אני כותב את דברי הפתיחה לעלון. זה לא קל, זה דורש הרבה מחשבה. אני צריך לחשוב על הרעיון, למצוא לו מקורות, לכתוב בצורה מעניינת ומרתקת, ולעבד את הטקסט עם עורך מקצועי. גם אחרי כל זה, אני לא יכול להיות בטוח שהמאמר יהיה מושלם. תמיד ישאר חשש שמא משפט או מילה אינם מתאימים לטעמים של הקוראים הנכבדים. אני מקבל פידבקים כל פעם, מהם תגובות נלהבות המחממות את הלב, ומהם ביקורת שעוזרת לעתיד. אבל עם כל זה, הפעם אין לי מה לכתוב, אין לי ראש לחשוב על רעיון, לא עולה לי משהו מעניין, לכן חשבתי לא נורא אם לא אכתוב הפעם והטור ישאר ריק. אני יודע מה אתם חושבים: "טור ריק? מה זה אמור להיות?"

ובכן, תחשבו על זה רגע.

לפעמים אנשים מרגישים שהחיים שלהם ריקים, הם מתכננים, מצפים, מייחלים, אבל לא הולך להם כמו שהם רוצים, ונראה להם שהכל ריק. אבל אם מתבוננים קצת, רואים שזה לא נכון. במבט אחר, גם כשלא הולך לך תתבונן ותראה שהחיים שלך מלאים וגדושים, התפללת היום? למדת היום? אמרת מילה טובה לחבר? לכן משפחה? דע לך שבזה עשית וקנית עולם ומלואו. זקן אחד התלונן על בריאותו הרופפת וחיייו הקשים וביקש מהרה"ק רבי אברהם מקאליסק ז"ע שיתפלל עליו שיפטר מהעולם. אמר לו הרה"ק: כדאי לאדם לחיות שמונים שנה בשביל הנחת תפילין פעם אחת, אפילו באופן פשוט ביותר כמו שאתה מניח תפילין! תחשבו כמה מצוות עשיתם היום. כמה דברים טובים הקב"ה נתן לנו.

לפעמים חושבים שהחיים ריקים ומשעממים. זה לא נכון, גם בתוך מה שנראה ריק יש תוכן. הראיה לכך הוא המאמר שעשיתי קראתם. אמרתי שאני מגיש לכם טור ריק, אבל בסוף כתובות מילים על הדף, שגם הן מלמדות משהו.

החיים אינם ריקים. לעולם לא. עצם החיים הם מילוי נצחי. הם מלאים בתוכן. אנחנו רק צריכים למצוא אותו ולהודות להקב"ה על כל הטוב שהוא נתן ונותן לנו.

שבת שלום ומבורך

פינחס שפר

דברים שבל

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

נאמן נשאר נאמן

אצלנו כסף בפעם הזאת. אמר לה בעלה הישר: "וכי בגלל התנהגותו של פלוני, נאבד אנחנו את נאמנותנו? נחזיר לו את כל כספו בצדק ובישרו!"

כך הוא הדבר עם המכאובים שבאים על האדם - הסביר רבי עקיבא - לפני שהם יוצאים למלא את שליחותם, משביעים אותם בבית דין של מעלה שיבואו ביום פלוני, ושיסתלקו בשעה פלונית על ידי רופא פלוני וסם פלוני. עתה, בשעה שנגזר על היסורים לצאת אותו חולה עשה שטות ונכנס לבית עבודה זרה, אומרים הייסורים: מן הדין לא היה לנו לצאת, וחוזרים ואומרים: וכי מפני ששוטה זה עושה שלא כהוגן, אנו נאבד שבעתנו? אם צריכים לצאת, יוצאים, גם אם זה בבית עבודה זרה. אמנם ייתכן מצב, שהמכאובים יעזבו את השטח לפני הזמן, כמו שכתוב בגשמת: **ימחוליים רעים ורבים ונאמנים דילתנו!** אף

על פי שהחולי נאמן לצאת רק בזמן מסוים, בורא רפואת מרפא את האדם גם קודם הזמן, אם הוא מבין את המסר ונוקט בדרכים ממדרש תנחומא (פרשת נח): **"ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה!"** ומידה טובה מרובה, שהרי הם מצווים לבוא ביום פלוני - מתחילת היום עד הערב, בעוד שעל יציאתם הם מושבעים לצאת בשעה פלונית, ברגע מדויק, אותו לא יאחרו בשום אופן.

על זה אמר ריש לקיש את הפסוק במשלי (ג, לד): **"אם ללצים יליץ ולענווים ייתן חן"**. הליץ, שאינו ירא שמים, ומתייחס למאורעותיו כאל מקרה סתמי - הוא גם יקבל 'הוכחות' לכך שדרכו נכונה, ו'יצליח' להשיג רפואה באופנים שאינם כשרים. בשטותו הולך ובשטותו נשאר. הבא להיטמא - פותחים לו. לעומת זאת, יהודי המתחזק באמונה וביטחון וחי עם הכתוב "לישועתך קיוויתי ה'", מאמין בהנהגת הבורא ומחפש היאך לתקן את דרכיו - עליו נאמר 'לענווים ייתן חן', ייתנו לו חן משמים, והבא להיטהר - מסייעים לו, ורפואתו וישועתו קרובות לבוא אליו. והיי רצון, שבזכות החיזוק התמידי נזכה לכל הישועות ולכתיבה וחתימה טובה, אמן.

בכל מה שקשור לצרכיו של האדם, קובע רבינו בתחילת פרק ד' כלל בסיסי ויסודי: **שהנהגת הבורא לו בכלום שווה. אין לשום בריה בהם עצה ולא הנהגה, אלא ברשותו וגזרתו ודינו.** הדוגמה הטובה ביותר הממחישה זאת, היא בתחום הרפואה. כשבורא הרפואות גוזר על יצורו שלא ירגיש טוב ח"ו, ניתנה לחולה רשות ללכת לרופא ולהתרפא. גם אם יש לו קושי כלשהו, ראוי ונכון שיתיעץ ועשה פעולות שתבאנה לו רווחה. אולם מחובתנו לדעת ולהאמין, שכל היועצים והעצות, הרופאים והתרופות, אינם אלא הסיבות שסיבב הבורא כדי שיתרפא האדם. יכול אדם לקבל את העצה הטובה ביותר מאהבו הנאמן לו ביותר: אם הקב"ה ירצה, אזי תצא העצה לפועל ותביא את התוצאה המקווה, ואם לא

אז לא. כך גם להיפך. אם אחד רוצה להזיק לחברו, כל תחבולותיו לא תועלנה בלי רצונו ית'. ואם הן הועילו, הרי שזה היה רצונו, שיבואו על אותו אדם ייסורים, ומגלגלים חובה על ידי חייב.

במסכת עבודה זרה (נה). כתוב דין מעניין ביותר באשר לתהליכי הרפואה של בני אדם: אדם ושמו זונין, שאל את רבי עקיבא: הרי גם אתה וגם אני יודעים שאין ממש בעבודה זרה. שאין לה באמת כוח. ועל כן ברצוני לשאול, איך זה שרואים אנשים שאיבריהם מפורקים, והם חולים וחלשים, ונכנסים לבית עבודה זרה ויוצאים משם בריאים ושלמים? כיצד ניתן להסביר זאת?

ענהו רבי עקיבא: אמשול לך משל. מעשה באדם אחד שהיה מוחזק בנאמנות אצל כל מכריז. אנשים היו מפקידים אצלו כסף ללא עדים, ותמיד היה מחזיר את הפיקדון בשלמותו. פעם אחת הגיע פלוני להפקיד את כספו, אולם הוא לא סמך על ישרו של האיש, אלא הביא עדים לכך שאכן הפקיד אצלו את הכסף. כך נהג תמיד, אולם פעם אחת הוא הפקיד כסף ללא עדים. אשתו של האדם הנאמן, שהיטב חרה לה על שאותו מפקיד אינו סומך עליהם, אמרה לבעלה: "הבה נכפור בפיקדון! הוא לא הביא עדים בפעם האחרונה, ואנו נטען שלא הפקיד

(מתוך שיעור 85 בשער הבטחון. לשמירת השיעור הקישור 4 לאחר בחירת השפה, או בחיגו ישרי 02-3011904).

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארח ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28

מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי הגאון מופלאים שסופרו ב"קו הגאון פרטית"

שרשרת החסד

מספר יעקב מבני ברק; מאז שבסייעתא דשמיא נכנסנו לדירתנו החדשה והמרווחת, בעלת הכניסה הפרטית, חיכינו להזדמנות בה נזכה להכניס אורחים. לשם כך ניסינו להשיג מיטות לחדר אירוח, אך לא מצאנו. החלטנו לקנות, ניגשנו לחנות והזמנו מיטות. אמרו לנו, שעד יום חמישי המיטות תגיענה. באותו שבוע השכירו גיסי וגיסי את דירתם לשבת, ואנחנו הזמנו אותם בחפץ לב לשבות בביתנו, על חשבון המיטות שתגיענה עוד השבוע. אולם ביום חמישי, כששאלנו בחנות מה עם ההזמנה, הם ענו שכנראה המיטות תגיענה רק בשבוע הבא.

"ננסה להשיג", אמרתי בבית, "תהיינה מיטות בעזרת השם". ידעתי שלאורחים שלנו אין מקום אחר כרגע, והקב"ה בוודאי יעזור לנו.

ביום שישי בשתיים עשרה בצהריים, נכנסתי בכניסה הראשית של הבניין כדי לנסות לשאול מזרונים משכנים, והנה אני רואה מיטה נאה ושני מזרונים. תיארתי לעצמי שהיא שייכת לאחד השכנים, שמפעם לפעם משיג חפצים שונים מיד שנייה, והתקשרתי אליו. הוא היה עסוק מאד. "מה אתה רוצה?" הוא שאל.

"המיטה בכניסה שייכת לך?"
"כן".

"אני יכול לקחת את המזרונים למשך השבת? יש לי אורחים".

"אתה יכול לקחת גם את המזרונים וגם את המיטה. תיקח, תיקח, תרגיש בנוח, אם אתה צריך את זה - סימן שזה נשלח בשבילך, מחסד לא מפסידים".

הוא גמר את הדרשה שלו מהר למדי, וכבר שמעתי צליל ניתוק. הוא הרי אמר שהוא עסוק מאד. לקחתי את המיטה היפה, הנפתחת למיטה נוספת, ואת המזרונים. זה היה ממש רהיט נהדר וטוב, וכך זכינו לארח בשמחה ובנוחות את גיסי וגיסי, וכולנו הרווחנו. פניתי לחנות בה קנינו את המיטות, וסידרנו את העניינים בינינו. מהסיפור הזה יצאתי, כשאני נפעם מההתנהגות האצילית של שכני.

לקראת שבת פרשת בלק, סיפר לי אותו שכן טוב לב: "היהודי שהביא לי את המיטות, שאל אותי איך אני נהנה מהמיטות, וסיפרתי לו שנתתי אותן לך - שכני האברך מכניס האורחים. הוא לא הבין איך זה הסכמתי למסור את המיטה, בשעה שאני צריך אותה. אמרתי לו: הרי הבאת את המיטות בליל שישי, והאברך הזה היה צריך אותן בדחיפות לשבת. הבנתי מיד שהן מיועדות לו. ומחסד - לא מפסידים! היהודי הזה כל כך התרגש, ואמר: בסדר גמור. אני קונה לך מיטות חדשות".

ככה ראיתי איך הקב"ה עוזר לשרשרת של גומלי חסדים. אנחנו חיפשנו מיטות כי רצינו להכניס אורחים, השכן נתן אותן כי רצה לעשות טוב, והיהודי שנתן לו, היתה לו היכולת לחזור ולתת. אשרינו שזכינו לקחת חלק בשרשרת של הטבה.

(יום רביעי פרשת פינחס תשפ"ג, לילה, סיפור 2, מס' סיפור 35996. למדור הסיפורים הקישור 1 לאחור בחירת השפה.)

אחרי שהחלטתי

מספר ר' מרדכי מלאכי שליט"א:

לאחרונה הקב"ה זימן לפניי כמה ניסיונות בתחום הכלכלי. הניסיונות כשלעצמם הם הזדמנות. חיים ללא ניסיונות בכלל הם חיים משעממים. וכי קמתי בבוקר כדי שאוכל לישון טוב בלילה? רוצה אני להיות 'הולך', מתקדם, לומד ומתלמד, ומתקרב לבורא כל עולמים.

בליל שישי ישבתי מול רשימה של חובות, שכולם צריכים להיפרע באותו זמן, בקרוב ממש. לא היה לי שום מושג מאיפה אני משיג סכום גדול כל כך, והתחלתי לנסות למצוא מקורות מימון. העברתי בראשי את האנשים שאני מכיר, והנה נזכרתי בידי שחיבי לי סכום גדול של כסף. זמן הפירעון עבר מזמן, ומי יודע אם לא לעת כזאת חכתה עת ההשבה.

התקשרתי לאותו ידיד, דיברתי אתו כמו שחברים מדברים, והזכרתי לו את חובו. אמרתי לו שאני זקוק לכסף, ואשמח לקבלו בהקדם.

אבל הוא בכלל לא התרגש. במקום לומר לי שהוא כבר מחזיר, הוא התחיל לספר סיפורים ולשזור אמרים, שהמשותף ביניהם הוא המסקנה, שהוא לא מתכוון לשלם את חובו בימים הקרובים. השיחה הסתיימה בתחושה לא נוחה. זה ידיד, זה! ככה מתנהגים עם חברים?! אני עמדתי לו בעת דחקו, והוא מפנה לי עורף כשאני זקוק לכסף! איפה היושר ואיפה המידות הטובות? איזו מין התנהגות זו?! זה לא בסדר! כעסתי. כן כן, כעסתי ממש. זו לא התנהגות של בן אדם.

אהה. בן אדם. נו, איך אמרתי לכם? הקב"ה שולח ניסיונות כדי להרים אותי. לו הייתי תקוע בלי כסף וגם בלי לזה שצריך לפרוע את חובו, הרי היה עליי להתחזק באמונה וביטחון, לשמור על שלווה הנפש ולקוות לישועת הבורא הכל יכול. זה לא קל, אבל עדיין קל יותר ממצב שבו יש גם בן אדם באמצע, וזה נראה כאילו הוא זה שאשם בכל העניין. אמרתי לעצמי: וכי מה, האם מפני שמצאת את מי להאשים,

כסף שמור

מספר אלדד מהמרכז: באחד הימים שלפני פסח התגלתה סתימה באמבטיה שבביתי. לקרוא לאינסטלטור מקצועי זה סיפור יקר, ואני ניסיתי לחסוך את העלויות, וקראתי לחבר שמבין בדברים האלו. הוא נעתר לבקשתי, טיפל בסתימה ופתח אותה, וביקש סכום נחמד של מאה וחמישים שקלים בלבד.

שילמתי לו, והוא הלך. אלא שאז התברר שהחבר עשה טעות חמורה: הוא הוציא את כל הצינור החוצה, ובמקום לעזור הוא הזיק הרבה יותר. המים החלו זורמים בחופשיות אל מתחת למרצפות, והיינו חייבים לתקן את המפגע ולהתקין צינור חדש. שאלתי מומחים והתעניינתי אצל אינסטלטורים מהו המחיר לעבודה כזאת, והתברר שהעלות הנמוכה ביותר שתינתן היא של אלף ומאתיים שקלים. בכלל, נראה היה לי שזאת עבודה קשה מהרגיל, כיוון שרבים התחמקו ואמרו שהם עמוסים, ולא יכולים לבוא לעזור לי. באתי בטענות לחברי. סיפרתי לו על הנזק שהוא גרם לי, והוא התווכח אתי וטען, שהוא לא חייב לשלם את זה. כמעט שהלכנו לדין תורה, אולם בסייעתא דשמיא עצרתי בזמן. החלטתי לוותר, מתוך אמונה שמוותור לא מפסידים, וציפיתי לישועה.

עברו עוד כמה ימים, וכבר הגיעו טענות מהשכנים על כך שיש רטיבות בקירות. כאן כבר לא יכולתי לחכות עוד. רטיבות פירושה, שהנזק רק ילך ויתעצם, העלויות רק תגדלנה, ואני אנה אני בא.

שוחחתי על כך עם אמי שתחי', והיא המליצה לי על אנשי מקצוע נהדרים, סבא ונכד שעוסקים יחדיו באינסטלציה. "יש להם לב", היא הדגישה, "והם בוודאי

מפיצים אמונה ורואים ישועות

בעלי היה זקוק להשמלת כליה, אך לא נמצא לו תורם. תרמתי תרומה חד פעמית להפצת העלונים בשכונה שלמה. ברגע שסיימתי את השיחה עם מוקד התרומות, הגיעה אליי שיחה ממוקד ההשתלות, עם הבשרה שנמצא תורם לבעלי! עתה אני מעוניינת לקחת שותפות קבע לשונה שלמה, לזכות בעלי, שההשתלה תצליח ותהיה לו ריפואה שלמה.

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

רציתי להודות לכם מאד על החיזוק הרב שאני שואב מההקשבה לקו ומקריאת העלונים, ונפרט לאחרונה מהמגזין החדש. החיזוקים הנשמעים בקו היו לי לתועלת בתקופה הקשה והארוכה, בה המתנתי למצוא את זיווגי. לאחר שהתחנתי ב"ה, התברר לי שגם אשתי (שנינו התארסנו בגיל 27) התחזקה משמיעת הקו בכל השנים האלה...

אתה כבר פטור מעבודה? הרי מה זה משנה איזה מהלך נעשה? הקב"ה מנהל את עולמו, ומגלגל את הכספים מהאחד לשני. אם ירצה - ייתן בליבו של ידידי להחזיר לי את חובי, ואם ירצה - תיפתח הישועה ממקום אחר. תחליט בהחלטה נחושה - אמרתי לעצמי - שאין לך שום קפידה על אותו ידי. כלום לא. הוא חבר שלך כמו מקודם! התפללתי מעריב וביקשתי מה' שיעזור לי לכסות את החוב, 'ושלא אכעוס היום ולא אכעיסך', וציפיתי לטוב.

אחרי התפילה מתקשר אליי אותו ידיד, ואומר לי: "הערב הכסף אצלך!" אין לי מושג מה עבר עליו. מה גרם לו לטרב בהתחלה, ומה הביא אותו לשלם לי עכשיו. ראיתי בפירוש כי הקב"ה רצה להעמידני בניסיון, ומשזכיתי להשליך את יהבי רק עליו - הוא שלח את עזרתו. (הבטחון היומי, יום חמישי, פרשת דברים תשפ"ג. לשמיעת השיעור הקישור 0-2 לאחור בחירת השפה, או בחיגו ישר 023011905)

יושר ואמת

חבר שלי, יהודי מתחזק, עובד כטכנאי מזגנים, מתקין ומתקן. לילה אחד בשעה שתיים עשרה וחצי, קיבל חברי קריאה דחופה לתיקון מזגן. הוא הכיר את האדם שהזמין אותו, והחליט להיענות לבקשתו. הוא ניגש לטפל במנוע שבחוץ, אך בגלל החשיכה והשיחים שהקיפו את המנוע, הוא התבלבל, הכבל התחלף לו, והמדחס נשרף.

עכשיו התחוללה בקרבו מלחמה. בעל הבית הרי לא מבין במזגנים, והוא יכול לומר לו שהמדחס הלך, וצריך חדש. אך הוא גם יכול לומר לו את האמת, שהתקלה אירעה בגלל טעות שלו, ועליו לשאת בנזק. המלחמה הקצרה הסתיימה בניצחון. החבר שלי, המתחזק, אמר לבעל הבית שבגלל טעות שלו המדחס נשרף, והוא יחליף אותו מחר על חשבונו. מדובר בנזק של כ-800 שקל.

כאשר חברי יוצא מהבניין, הוא פוגש בשותף שלו, כשהוא יושב ברכב. והנה השותף מספר לו, כי לפני כמה דקות דיבר אתו יהודי, ואמר לו שיש לו על החלון מנוע של מזגן, מנוע תקין ומפורק, שהוא אינו צריך אותו, וישמח לתת אותו בחינם.

מיד נסע אליו חברי, לקח את המדחס, חזר והרכיב אותו על המזגן שהיה צריך לתקן. תוך עשרים דקות העניין הסתדר, בלי שיצטרך לשלם על המנוע!

זה היה מדהים לראות, שהניסיון אם לגלות לבעל הבית את האמת או לא, היה רק ניסיון. איזה אושר זה, לראות הארת פנים כזאת: נהגתי ביושר, הרווחתי מצפון נקי, ולא הפסדתי מאומה.

(יום חמישי פרשת פינחס תשפ"ג, לילה, סיפור 5, מס' סיפור 36017. למדור הסיפורים הקישור 1 לאחור בחירת השפה.)

כוחה של התגברות

מדבר בחור מוועד ו'. יש מקומות שבהם קוראים לזה שיעור ד', יש מקומות שבהם קוראים לזה קיבוץ, ואין שלא יהיה, מדובר בקבוצת הנבחרים שעומדים בניסיון ומצפים לזיווגם. בוועד שלנו, מתוך קבוצה של 170 בחורים נותרו לעת עתה 25 בחורים. יחד אנו מתחזקים באמונה וביטחון, ועוסקים בתורה ובעבודה.

בתחילת חודש תמוז נערכה חתונתו של אחד מחבריי. זו היתה חתונה גדולה שנערכה במקום מעניין, באולם מיוחד יותר מהרגיל, ועם תפריט מגוון ונדיר. אני מכיר את עצמי כמי שיש לו תאוות אכילה. כזה אני, נהנה מאוכל טוב, ושמח על הזדמנויות של טעימות מעניינות. ידעתי כי חתונה כזאת היא חגיגה קולינרית, וכדאי לי להחליט קודם לכן איך אני עומד להתנהג: לשקוע בתוך האכילה והטעמים, או לזכור כי בן מלך אני. שבאתי לשמח את חברי ביום שמחתו, ולא את עצמי.

נכון שאין עבירה כזאת, לאכול בהנאה מרובה ממה שמגשים, אבל הרגשתי שהקב"ה רוצה ממני את ההתאפקות וההתגברות, כמו שאומר הרבי האור ישראל, היונקא מסטולין זצ"ל: דעם עיקר יד איז די אפהאלט. (תרגום: עיקר היהודי הוא ההתגברות.) על כן קיבלתי על עצמי, שבחתונה הזאת אני אוכל אך ורק מהלחמנייה והסלטים!

זאת לא היתה קבלה קלה. המעדנים הוגשו ביד נדיבה ובגיוון רב, הרבה מעבר למקובל, אבל אני שמתי יד לפי. זכרתי את דברי בעלי המדרש, שלפני שאתפלל שייכנסו דברי תורה במעי, אתפלל שלא ייכנסו מעדנים למעי. עמדתי בקבלה שקיבלתי על עצמי, והשמחה ששמחתי בשמחת חברי המקיים את ביתו, היתה שמחה שלמה, רוחנית ועילאית. החוויה הזאת, של התגברות, ושל השתתפות בשמחה שכל כולה במטרה לשמח את השני, ליוותה אותי גם אחרי שהריקודים הסתיימו. היא הלכה אתי בדרך לפנימייה, ועלתה אתי במדרגות, והנה אני פוגש בחברי לשיעור - בחור בן גילי. כולנו בשידוכים, בני עשרים וחמשה, אולם הוא אפילו לא בשידוכים. יש לו אח גדול ממנו, בן עשרים ושמונה, שעדיין לא הקים את ביתו. באותו רגע הרגשתי שאני יכול לפעול.

"אתה יודע?" אמרתי לחברי זה, "יש לי עכשיו זכות של התגברות. עשיתי נחת רוח לאבינו שבשמים, ובהזדמנות הזאת אני רוצה לברך אותך".

ובכן, בוועד ו' זה מאורע מצוי, שמישהו מתרגש וכולם מתרגשים אתו. עשיתי ימי שברך גדול לאחיו של חברי, שיתארו בקרוב, וכל הנוכחים ענו 'אמן' ככוונה גדולה.

בתוך שבועיים מאותו לילה, האח של הבחור התארס! כוחה של התגברות. כוחה של שמחה. כוחה של השתתפות אמיתית עם הזולת!

ואנחנו נוסף עוד פרט של מוסר השכל: ראו כמה יפה ידע הבחור היקר הזה להחשיב את מעשהו. הוא החשיב את עצמו והאמין בכוחו, מתוך אמונה בדברי רבותינו הקדושים, ודבריו עשו פרי.

(הבטחון היומי, יום שלישי, פרשת דברים תשפ"ג. לשמיעת השיעור הקישור 0-2 לאחור בחירת השפה, או בחיגו ישר 023011905)

ירצו לעזור לך.

קראתי להם, ולמרות העומס של

ערב פסח, הם באו

בשלב ראשון הם העריכו

שהעבודה תעלה אלף ומאתיים

שקלים, אבל כשהתחילו להתעסק

עם התקלה, הם הגיעו למסקנה

שחייבים לקדוח חור בקיר, לייצר

נקודת מים חדשה ולמתוח קו מים

אל הצינור המרכזי. זה עשוי לעלות

בסביבות השלושת אלפים שקלים.

אמרתי לעצמי שני דברים: האחד

- זכיתי להיות אברך כולל, והכסף

שלי הוא כסף של אברכים, כסף

שמו, שהקב"ה שומר עליו במיוחד.

שקלים של אברך כולל הם מעין

'שקל הקודש', הם שוקלים יותר,

והקב"ה בוודאי יעזור וישלח לי

סייעתא דשמיא.

אני מודה לקב"ה על כך, שבמשך כל

הזמן שבו עבדו הסב ונכדו בביתי,

לא נלחצתי, וכשעלתה בי מחשבה

כמו: 'מה יהיה, מניין אשלם סכום

כל כך גדול, ועוד בערב פסח, מיד

החלפתי אותה בידיעה שהכסף שלי

שמו, והקב"ה יודע בדיוק מאיפה

אשלם את זה.

כאשר שאלתי אותם תוך כדי

עבודה, "כמה זה יעלה?" הם ענו לי:

"כשנסים - נדבר".

יום שלם הם עבדו, קדחו והתקינו,

הוציאו והכניסו, עד שבסופו של יום

עמל, בירכנו על המוגמר. הנקודה

החדשה הותקנה כראוי, והמים

החלו לזרום באופן תקני בתוך

גבולם, בצינור החדש.

הסב והנכד רחצו את ידיהם,

הזדקפו מעמלם, ולשאלתי "כמה?"

ענה הסבא: "ארבע מאות שקלים".

בעוד אני פוער את פי בתדהמה,

מבלי לדעת כיצד להגיב, הוא אמר:

"כבר בהתחלה החלטנו שנעשה

עבודה טובה, ונבקש ממך תשלום

רק על החומרים, ועד עכשיו אנחנו

איתנים בדעתנו זו". ידעתי שהנס

הזה בא לי בתמורה לכך, שגם אני

עמדתי כל הזמן איתן באמונת, ולא

הסחתי דעת מהדיעה שהקב"ה

יעזור לי.

(יום ראשון פרשת עקב תשפ"ג, לילה, סיפור 1, מס' סיפור 36637. למדור הסיפורים הקישור 1 לאחור בחירת השפה.)

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת "ההשגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים
התקשרו עכשיו למוקד הישועות **02-6313-742**
או בקו השגחה פרטית **02.30.11.300** | שלוחה 6

העברה לבנק לאומי | משלוח בדואר | בעמדות נדרים פלוס
סניף 902 | חשבון 57390056 | לת.ד. 5475 ירושלים | ע"ש השגחה פרטית

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכה בשותפות קבועה "במוקד הפצה"
ותפלת אביי בן אליהו בתורה וביצירה
בעולם עם המלחה בפרנסה ובישול היבית
בעולם עם דפדפן וארובת ימים ושנים
בעולם עם עילוי נשמת
בעולם עם להוראה לה על העבר ההווה והעתיד
לפזות אופיית רבקה בת יוסף ועודה
ששען בן דים להוראה ברחובות ובגושפי
עשם איר בן עילה לביאות והיותו בן תורה אמיתי

זכה בשותפות קבועה "בשכונה שלמה"
בעולם עם לוח הוגן משרוד נשמתה בקלות ומתוך שפע ברכה ובריאות,
לזכות שפחה בת לאה ליוזב הוגן בקרוב וביקל בעגמת נפש,
לזכות התורם לסיים את החוספת בניה בהצלחה וזה יחיה רק לתועלת ולברכה לכל המשפחה
בלי שום צער וזנך כלל וללא עגמת נפש וללא חובות,

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

האם ראוי לאדם לרצות להתעשר ולעשות השתדלות לשם כך, או שההשתדלות מותרת רק כדי לכסות את צרכיו הרגילים?

י ג' מטבריה

שאלה מספר 70

זאת למדעי, שבהוראות למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו 'עשה רב'. ההשקפות והתחלופות מהקוראים החשובים, אך הן רק כדי לדון ביחד בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו.

הרב נח גד ויינטרוב מקריית גת: ראוי לאדם שיחיה ביישוב הדעת, ויסמוך על ה' שיפרנסו ברוח ובכבוד. ניסיון העושר אינו קל: 'עושר שמור לבעליו לדעתו' (קהלת ה', יב).

הרב אלחנן שמשון רודיק מבני ברק, הרב יוסף וויס מבית שמש, הרב מנדל שטראוס מעפולה, הרב אהרון קסטל ממודיעין עילית, הרב שמואל זאנוויל דוידוביץ מבית שמש והרב שלמה שמעון רוטמן מבית שמש: תשובה לכך מובאת במפורש בדברי רבינו בעל החובות הלבבות, בשער הביטחון פרק ד'. זוהי תמצית דבריו: האופן הנכון הוא שיתעסק במה שזימן לו הבורא כדי צורך חיותו ומזונו, ואם נגזר עליו שיהיה לו יותר מכך, תבוא אליו תוספת זו גם בלי טרחה ויגיעה מצדו, ואם נגזר עליו שיהיה לו רק כדי מחייתו, אז גם אם ישתדלו כל הבוראים בשמשים ובארץ להוסיף לו על כך - לא יוכלו לעשות זאת בשום אופן. מוסיף בזה הרב שלמה שישא מבית שמש: ידועים הם דברי החזון איש, שמידת ההשתדלות היא לפי מדרגת האדם בביתו, בשיטתו, ובמספר חפץ חיים (פתיחה עשה י"ב) ובמשנה ברורה (קנו ס"א): יש להשתדל רק כדי פרנסתו, ולהזהר מפיתוי היצר המתפתה להשתדל להרווח.

הרב דוד אלבז מבית שמש והרב מרדכי נברוצקי מבית שמש, מביאים את דברי החפץ חיים, בספרו חפץ חיים (פתיחה עשה י"ב) ובמשנה ברורה (קנו ס"א): יש להשתדל רק כדי פרנסתו, ולהזהר מפיתוי היצר המתפתה להשתדל להרווח.

עושר וכבוד

הרב יוסף דושניסקי מחיפה, הרב גמליאל הכהן רבינוביץ מרחובות והרב דוב היינטיק מבני ברק: מותר לרצות, וגם צריך להתייחס לרצון: לברר ולבדוק - מדוע אני רוצה? ואם מתברר לו שמטרתו היא להשיג כבוד או שליטה על אחרים, הרצון פסול. אך אם מטרתו להרבות תורה וחסד, הרצון חיובי. בנוגע להשתדלות: אם ההשתדלות בזה אינה מפריעה לו בעבודת ה', הדבר מותר וראוי. מוסיף בזה הרב אהרון שיק מבני ברק, שכמובן ההשתדלות תהיה ראויה וישרה, ולא יהיה מאלו שמסכנים את ממונם ואת ממון אחרים בעסקאות מפקפקות.

הרב אלעד שליט ממודיעין עילית: כאשר אדם מרגיש צורך נפשי חזק להתעשר, מותר לו להשתדל בזה, כמו בשביל כל צורך הכרחי.

שאלה לעלון 122

נהוג אצלנו, שבנישואי הבנות מעניקים לזוג סכום כסף גדול יותר מאשר בנישואי הבנים. שאלתי: האם ראוי שאומר שאני אינני מעניק סכום גדול יותר לנישואי בת, ואבטח בה? שאף על פי כן יימצא לה זיווג הגון במהרה, או שמא, אם כבר בביטחון עסקיני, אוילי עליי כל להתחייב על סכום גדול, ולבטוח בה? שיזמין לי את כל הסכום שעליו התחייבתי?

א.ש. מבני ברק

מה יעשה אדם ויתעשר?

הרב משה הלוי מירושלים, הרב אלעזר מנחם שובלי מאופקים, הרב דוד לייפער מירושלים והרב יעקב ז' פישר מאופקים: הגידון הוא לא אם מותר או אסור, אלא אם ההשתדלות מועילה או לא. מובא במסכת נדה (טז): שמתחילת ברייתו של האדם, נגזר עליו אם יהיה עני או עשיר. אך אמרו חז"ל (נדה ע"ג): מה יעשה אדם ויתעשר? אמר להן (ריב"ח): ירבה בסחורה, ויבא ויתן באמונה. אמרו לו: הרבה עשו כן ולא הועילו אלא, יבקש רחמים ממי שהעושר שלו. ומבואר במאירי, שהמדובר 'אם לבו נוטה לעושר'. ואכן, זאת העצה היעוצה: יעשה ההשתדלות ורחיבה ויבקש רחמים ממי שהעושר שלו, כי ההשתדלות הגשמתית אינה מועילה בזה.

הרב אהרון בייפוס מרכסים: עשירות היא מתנה משמים. לפעמים בהשתדלות מופרות מפסידיים את מה שיש כבר. מובא בדעת זקנים (במבדב לב, א): 'כל מה שאדם עמל ויוצא בסחורה, והולך ממורח למערב, ודוחק את השעה להתעשר, אינו נעשה עשיר בשביל זה, ואפילו ילך במדבריות ואל ההרים'.

הרב ישי מזלומיאן מחולון: איתא בחז"ל (מועד קטן דף ק"ח): 'חיי בני ומזוני, לא בזכותא תליא מילתא, אלא במולא תליא מילתא'. וכדמצינו במסכת תענית (כה). על רבי אלעזר בן פדת, שהיה דחוק בפרנסתו מאד, ואמר לו הקב"ה 'יחא לך דאפכיח לעלמא מרישא, אפשר דמתילדת בשעתא דמזוני'. (האם נוהג לך שאהפוך את העולם מתחילתו, שאז אולי תיוולד בשעה ובמול של מזון?)

הרב יהודה גבירצמן מבית שמש: יש עשירות טובה, שמגיעה מבורא עולם, והיא מלווה בשלווה ורוגע. לעומתה יש עשירות רעה, שמגיעה מעבודה קשה וחרדה. לכן צריך אדם לעסוק בפרנסה, אבל לא על חשבון שלמותו ושלמות בני ביתו. ואם הוא יכול להתעשר בדרך טובה ולהועיל לבריות, מה טוב. מוסיף הרב יצחק עזרא כהן מביתר עילית: ההשתדלות היא קללה. אם אתה חפץ בברכת ה', אל תתעסק עם הקללה, אלא שים את הידבך על ה'. ועשה טוב לזולת.

יש לו מנה רוצה מאתיים

הרב אביגדור רונטל מבני ברק: הרצון להתעשר מגיע מרצון לחיות חיים טובים. אבל האם באמת עשירות מביטחה חיים טובים? התשובה היא שלא. למעשה, בדרך כלל זה בדיקו ההיפך. אנשים עשירים רבים אינם חיים חיים שלווה. הם נתונים בלחץ מתמיד להרוויח עוד ועוד כסף. אמרו חז"ל: 'מי שיש לו מנה רוצה מאתיים', ובעל המתאים רוצה ארבע מאות. יוצא שכגודל ההון והרוכש, הרצון להתעשר מתגבר והולך. מכך מובן, שהעשירות לא נמצאת בכסף. היא נמצאת בדבריהם אחרים, ואילו הם דברי חז"ל: 'איהו עשיר השמח בחלקו'. הרב יוסף רפאל מאירי מתפרח מפנה בעניין זה לדברי רבינו יונה על משלי פרק י, כח.

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 | 02-30-11-300 | 02-6599189 | דוא"ר: 02-6599189@gmail.com | במייל: 02-6599189@gmail.com | תמונה: [תמונה] | (לאחר בחירת השופה) | תשובות יתקבלו רק עם מלא ונשע יד עיר יום ראשון פרשת כי תצא. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם יצי.

מטרה וליווים באמונה

מצטרפים ומצטרפים ל'מגזין השגחה פרטית' המפואר והמושקע

ונכנסים להגרלה למסע חוויתי ומרומם שכל כולו אמונה וטחון לציון הקדוש של בעל חובות הלבבות וקברי הצדיקים בצפון הארץ (+פינוקים והפתעות) הנסיעה תהיה בע"ה בטנדר מיוחד ונח רק למשפחת הזוכים

ההגרלה תתקיים בע"ה ביום שני פרשת שופטים כ"ז אב (ולא כפי שפורסם במגזין)

כלל המנויים נכנסים פעם אחת להגרלה כולל המצטרפים החדשים

כל הנרשמים עד יום שני בשעה 2:00 בצהריים ייכנסו להגרלה

על כל משפחה נוספת שצירפתם, אתם מקבלים עוד 2 כרטיסי הגרלה יש ככל מצביעים!!!!!!

אל תחכו לרגע האחרון התקשרו עכשיו ל- 02-624-68-45

או בעמדות 'נדרים פלוס' ברחבי הארץ על-שם 'מגזין השגחה פרטית'

נקודה מתוך שיעור המופלא של הר"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מליקווד מחלוקת - דבר מסוכן מאוד

בבשר החי שלנו, והיא גורמת לנפש שלנו להיפצע מבלי מרפא. רגשות הטינה הם כל כך חזקים, שיכולים להרוס את הנפש. גם אם אתה צודק, האמת אתך, והשני הזיק לך, פגע בך והשפיל אותך - כדאי וכדאי לנסות לסלוח לו. זה לא קל, אבל זה חשוב. כך תחיה חיים שלווים ושלמים יותר. 'בנים אתם לה' אלוקים'.

אנשי העולם אומרים: 'תעמוד על זכויותיך, ותילחם עד שתשיג מה שמגיע לך'. אך אנחנו יודעים ש'איהו גיבור - הכובש את יצרו'. הגבורה והשמחה האמתיות שייכות למי שיודע לוותר! וכשאתה מוותר, אז אתה בן של אביך שבשמים, שמתפאר בך! אין זה קל להגיע למדרגה כזאת, אך עם הרבה לימוד מוסר ובשילוב ביטחון והכנעה, זוכים להגיע לכך.

שיעורי הר"צ ר' יהודה מנדל שליט"א נמסרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלושה 2 < (לאחר בחירת השופה)

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית לקבלת העלון במייל B023011300@GMAIL.COM

מעוניינים להפיץ את העלון? מזמנים להתקשר למשרד ההפצה, בטלפון 02-5866-075 | הרחבת את שעות המענה האנושי בין 9:00-14:00